

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคต่อข้าวกล่องแข็งในร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพมหานครนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาความแตกต่างด้านทัศนคติของผู้บริโภค โดยมุ่งเน้นเฉพาะตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ และศึกษาผ่านช่องทางจำหน่ายร้านสะดวกซื้อ 7-Eleven ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการทรายถึงทัศนคติของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครต่อข้าวกล่องแข็งที่วางแผนจำหน่ายในร้านสะดวกซื้อในการจัดทำกลยุทธ์การตลาด และเพื่อสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลิตภัณฑ์รวมถึงกลยุทธ์การตลาด เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระด้านประชากรศาสตร์ และตัวแปรตามด้านทัศนคติครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ออกเป็น 7 ด้านคือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว(ที่อยู่ด้วยกัน) และลักษณะที่อยู่อาศัย เหตุผลที่ผู้วิจัยเพิ่มหัวข้อลักษณะที่อยู่อาศัยเข้าไปในแบบสอบถามเนื่องจาก เป็นหัวข้อที่ต้องการสอบถามเพิ่มสำหรับเป็นประโยชน์ในเชิงการตลาดได้มากขึ้นในการทราบถึงแหล่งที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมาย โดยลักษณะที่อยู่อาศัยก็ยังถือเป็นปัจจัยด้านสังคมที่ก่อให้เกิดความแตกต่างด้านรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมสังคม และความเชื่อถือ (เสรี วงศ์มนษา, 2542) ที่มีผลต่อการซื้อสินค้า และสำหรับตัวแปรตามด้านทัศนคติ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีทัศนคติที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความมุ่งสืบ ด้านแนวโน้มก่อพฤติกรรม (Sharon & Saul, 1996; Gibson, 2000; Schermerhorn, 2000) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยใช้สถิติเชิงปริมาณในการการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (percentage) การหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของระดับทัศนคติที่ได้ และวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างตัวแปรเพื่อหาทัศนคติที่แตกต่างกัน จากแจงตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์แต่ละประเภท

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการศึกษาความแตกต่างของตัวแปรต่างๆ โดยมีแนวทางการศึกษา ในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการกลุ่มตัวอย่างเพียงครั้งเดียว (One – shot case Study) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริโภคที่เคยซื้อข้าวกล่องแข็งในร้านสะดวกซื้อก่อนตอบแบบสอบถามย้อนหลัง 6 เดือน และเป็นการสอบถาม ณ สถานที่จริงในร้าน

ສະດວກຫຼື້ອ ທົ່ວງວັນທີ 7 ສິງຫາຄມ 2552 ລຶ່ງ ວັນທີ 14 ກັນຍາຍນ 2552 ໂດຍຂາດຕັວອຍ່າງທີ່ໃໝ່ໃນ
ກາຮັກສຶກຊາ ຈຳນວນ 420 ແບບສອບຄາມ ແລະ ດັດໃໝ່ເລື່ອເພີ່ມ 400 ແບບສອບຄາມ

ສຽງຜົນກາຮັກວິຈີຍ

ຈາກຜົນກາຮັກສຶກຊາພບວ່າຂໍ້ອມຸລດ້ານປະຊາກຮາສຕ່າງໆທີ່ສອບຄາມດ້ານ ອາຍຸ ລາຍໄດ້
ອາຊີ່ພ ແລະ ລັກຊະນະທີ່ຂອງອາສີຍ ມີຄວາມຄືກາຮັກຈາຍໄມ່ສຳເສນອ ດັ່ງນີ້ຜົນກາຮັກວິຈີຍຈຶ່ງໄດ້ທຳການຈັດກຸ່ມ
ຂໍ້ອມຸລໃໝ່ເພື່ອທົດສອບສມມຕື້ອງຈານ ແລະ ສຽງຜົນໄດ້ດັ່ງນີ້

ລັກຊະນະທຳກາຮັກສຕ່າງໆຂອງກຸ່ມຕົວອຍ່າງສ່ວນໃໝ່ເປັນເປົ້າທີ່ໄດ້
ອາສີຍຕາມໂທພັກ ມີໜົງອາຍຸ 21 – 30 ປີ ມີກາຮັກສຶກຊາຕັ້ງແຕ່ວະດັບຕໍ່າກວ່າບປຣິມູນາຕີຣີ ຄືບປຣິມູນາຕີຣີ
ຫຼື ອີເຕີບເທິ່ງ ມີລາຍໄດ້ເລື່ອຍ່າກວ່າ 20,000 ບາທ ສ່ວນໃໝ່ປະກອບອາຊີ່ພເປັນພັກງານ / ລູກຈ້າງ
ປຣິຊ້ທເກອຂນ

ພຸດທິກຣມຂອງກຸ່ມຕົວອຍ່າງມີພຸດທິກຣມກາຮັກຫຼື້ອ 2-3 ຄັ້ງ/ເດືອນ ໂດຍຫຼື້ອຄັ້ງລະ 1 ກລ່ອງ
ແລະ ມີຄວາມພອໃຈຈາກສິນຄ້າໃນວະດັບ 25 – 30 ບາທ ທົ່ວງເລາຖືກລຸ່ມຕົວອຍ່າງຫຼື້ອສິນຄ້າບ່ອຍທີ່ສຸດຄືອ
ຮະຫວ່າງ 18:01-22:00 ນ. ໂດຍມີເຫດຜົນກາຮັກຫຼື້ອເຮື່ອງລັດບຄວາມເຖິງທີ່ເລືອກຈາກມາກໄປນ້ອຍ 4 ລັດບ
ແຮກຄືອ 1.ສິນຄ້າສົນອອກຄວາມສະດວກ ແລະ ປະຫຍັດເວລາ 2.ສິນຄ້າມີຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງເມນູໃຫ້ເລືອກ
ມາກ 3.ສິນຄ້າມີຄວາມສະອາດ ອຸດນາພາພແລະສພາພດີ 4.ສິນຄ້າມີຄວາມປລອດວັນຍົດຕ້ອກການປຣິໂກຄ
ຕາມລັດບ

ກາຮັກສຶກຊາແນະນຳ ຕ່ອງພົບວ່າກຸ່ມຕົວອຍ່າງສ່ວນໃໝ່ຈະແນະນຳ ອອກຕ່ອນແນ່ນອນ ອອງລົງມາ
ຄືອອາຈຈະແນະນຳ ຫຼື້ອເມື່ອຮັມຈຳນວນທີ່ຈະແນະນຳແລະອາຈຈະແນະນຳ ພົບວ່າມີຄິດເປັນວ້ອຍລະ 77.80

ທັນຄົດໂດຍຮັມຕ່ອງຂ້າວກລ່ອງແຊ່ເຢັນໃນຮ້ານສະດວກຫຼື້ອຂອງກຸ່ມຕົວອຍ່າງ ພົບວ່າກຸ່ມ
ຕົວອຍ່າງມີ ທັນຄົດທີ່ດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຕ່ອງຂ້າວກລ່ອງແຊ່ເຢັນອູ້ນໃນວະດັບມາກທີ່ສຸດ ມີຄ່າເລື່ອຍ່
4.32 ອອງລົງມາຄືອ ມີທັນຄົດທີ່ດີແລະສົ່ງຜລໃຫ້ແນວໂນ້ມເກີດພຸດທິກຣມຫຼື້ອ ອູ້ໃນວະດັບມາກມີຄ່າເລື່ອຍ່
3.80 ແລະ ທັນຄົດທີ່ດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກຕ່ອງຂ້າວກລ່ອງແຊ່ເຢັນອູ້ນໃນວະດັບປານກລາງ ມີຄ່າເລື່ອຍ່ 3.32

ກາຮັກສອບສມມຕື້ອງຈານ

ຜົນກາຮັກສອບສມມຕື້ອງຈານຫຼື້ອ 1 ພົບວ່າຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານເປົ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີຜລ
ຕ່ອງທັນຄົດຂອງຜູ້ປຣິໂກຄຂ້າວກລ່ອງແຊ່ເຢັນໃນຮ້ານສະດວກຫຼື້ອໃນເຂົດກຸງເທັມໜານຄວ້າໄມ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຕົວອຍ່າງມີນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິວະດັບ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบร่วมกับความแตกต่างด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของผู้บริโภคข้าวกล่องแซ่บเงินในร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ยกเว้นทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ และ ความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแซ่บเงิน ที่มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 โดยอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ ในรายข้อทุกข้อได้แก่ คุณภาพและความน่าเชื่อถือ ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่วางจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์

จากการพิจารณาทัศนคติด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ พบร่วมกับกลุ่มผู้บริโภคที่มี อายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติที่ดีด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 21-30 ปี และ กกลุ่ม 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติที่ดีด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อมากกว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี และ 31-40 ปี ตามลำดับ

จากการพิจารณาทัศนคติหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้าพบว่า กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 21-30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีค่าเฉลี่ยทัศนคติหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้ามากกว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี ในหัวข้ออยู่อยเกี่ยวกับความมีเมนูหลากหลาย และความมีรสชาติดี ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี มีทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 41 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน โดยกลุ่มอายุ 21-30 ปีมีค่าเฉลี่ยทัศนคติหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้าน้อยกว่า กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป ในหัวข้ออยู่อยเกี่ยวกับปัจจุบันข้าวกล่องแซ่บเงินมีประโยชน์ต่อร่างกาย

จากการพิจารณาทัศนคติหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย พบร่วมกับกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 21-30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขายมากกว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี ในหัวข้ออยู่อยที่ว่า มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับราคา และราคาที่ถูกกว่าเมื่อเทียบกับร้านอาหารตามสั่ง และยังพบว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี มีทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 41 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน โดยกลุ่มอายุ 21-30 ปีมีค่าเฉลี่ยทัศนคติหัวข้อความคุ้มค่าและราคา

ขยายน้อยกว่า กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป ในหัวข้ออย่างที่ว่า มีรากที่ลูกกว่าเมื่อเทียบกับร้านอาหารตามสั่ง

จากการพิจารณาทัศนคติหัวข้อสถานที่ว่างจำหน่าย พบร่วม กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่ว่างจำหน่าย แตกต่างจากกลุ่ม อายุ 21-30 และกลุ่มอายุ 31-40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่ว่างจำหน่ายมากกว่ากลุ่มอายุ 21-30 ปี และ 31-40 ปี ตามลำดับในหัวข้ออย่างที่ว่าข้างกล่องแข็งแย่มากสั่งซื้อได้ทางโทรศัพท์

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบร่วม ความแตกต่างของตัวแปรด้านสถานภาพที่แตกต่างกันกับทัศนคติต่อข้าวกล่องแข็งแย่มากในร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ว่างจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ มีค่า $p > 0.05$ จึงสรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ว่างจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบร่วม ความแตกต่างของตัวแปรด้านการศึกษาที่แตกต่างกันกับทัศนคติต่อข้าวกล่องแข็งแย่มากในร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ว่างจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ มีค่า $p > 0.05$ จึงสรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแข็งแย่มาก ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ว่างจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 พบร่วม มีความแตกต่างของตัวแปรด้านอาชีพเฉพาะ กับทัศนคติต่อข้าวกล่องแข็งแย่มากในร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคได้แก่ ด้านแนวโน้มเกิด

พฤติกรรมซึ่ง ในหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ วางแผนจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า $p < 0.05$ จึงสรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่วางแผนจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากการพิจารณาทัศนคติต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ พบว่า กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติที่ดีต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ แตกต่างจากกลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ มากกว่ากลุ่ม พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า พบว่า กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างจากกลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า มากกว่ากลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ปัจจุบันมีรสชาติดี และมีเมนูหลากหลาย

เมื่อพิจารณาหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย พบว่า กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย แตกต่างจากกลุ่มอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย มากกว่ากลุ่มอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ในหัวข้ออยู่ที่ว่า มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับราคา และมีราคาที่ถูกกว่า เมื่อเทียบกับร้านอาหารตามสั่ง นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ก็มีทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย แตกต่างจากกลุ่มอาชีพครุภัณฑ์ส่วนตัว/ค้าขาย/อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเห็นกัน โดยกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขายมากกว่ากลุ่มอาชีพครุภัณฑ์ส่วนตัว/ค้าขาย/อื่น ๆ ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ปัจจุบันมีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับราคา

เมื่อพิจารณาหัวข้อสถานที่ทางจำหน่าย พบร้า กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และ กลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่ทางจำหน่าย แตกต่างจากกลุ่ม พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่ทางจำหน่ายมากกว่ากลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ในหัวข้ออยู่ที่ว่าปัจจุบันหาซื้อได้ง่าย ควรสั่งซื้อได้ทางโทรศัพท์ และควรสั่งซื้อได้ทางอินเตอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาหัวข้อการส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ พบร้า กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติที่ดีหัวข้อการส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ แตกต่างจากกลุ่ม พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อการส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์มากกว่ากลุ่ม พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ความมีการบริการส่งอาหารถึงบ้านจะช่วยเพิ่ม ความสะดวก และความมีการลดราคาหรือการให้ของแถมเพิ่มเติมทำให้สนใจ และอาจซื้อมาบริโภค

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 พบร้ามีความแตกต่างของตัวแปรด้านรายได้ กับทัศนคติต่อข้าวกล่องแซ่บเงินในร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแซ่บเงิน ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแซ่บเงิน ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ทางจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ มีค่า $p < 0.05$ จึงสรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้าวกล่องแซ่บเงิน ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแซ่บเงิน ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ทางจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจพบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติที่ดีด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อข้าวกล่องแซ่บเงิน แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้น มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อข้าวกล่องแซ่บเงินมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ข้าวกล่องแซ่บเงินในร้านสะดวกซื้อต้องเก็บไว้ในช่องแซ่บเงิน และ ข้าวกล่องแซ่บเงินในร้านสะดวกซื้อไม่ควรเก็บไว้เกิน 7 วัน

เมื่อพิจารณาทัศนคติ ด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแพ้เย็น พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติที่ดีด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแพ้เย็น แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้น มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีด้านความรู้สึกที่มีต่อข้าวกล่องแพ้เย็นมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ข้าวกล่องแพ้เย็นเหมาะสมกับวิถีชีวิตที่ต้องการความสะดวกและรวดเร็ว แต่ในทางกลับกันพบว่ากลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ว่าข้าวกล่องแพ้เย็นไม่ต้องมีผู้แนะนำในการบริโภค มีความสะดวกในการรับประทาน มีความรู้สึกทันสมัยในการรับประทาน และมีรสชาติอร่อย อย่างไรก็ตามกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ก็เห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ข้าวกล่องแพ้เย็นที่ลดความมีคุณภาพไม่ด้อยลง และยังคันพบอีกว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ในหัวข้ออยู่ที่ว่า ข้าวกล่องแพ้เย็นมีราคามิ่งเพงเกินไป และพบว่ากลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท รู้สึกชอบข้าวกล่องแพ้เย็น และ ชอบข้าวกล่องแพ้เย็นมากกว่าข้าวกล่องแพ้แข็ง หากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ด้วยโดยที่กล่าวมาทั้งหมดมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาทัศนคติ ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และ กลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ หากกว่า กลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาหัวข้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และ กลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้ามากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณารายข้อมูลอย่ำงพบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เห็นด้วยว่าข้าวกล่องแพ้เย็นมีรสชาติดี มีความสดใหม่ มีความปลอดภัย สะอาด ถูกสุขอนามัย มีปริมาณเนื้อสัตว์และผักที่พอเพียงต่อร่างกาย และมีประโยชน์ต่อร่างกาย หากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท โดยที่กล่าวมาทั้งหมดมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อย่างไรก็ตาม ในหัวข้อความสุดใหม่ พบว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท เห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาหัวข้อ ความคุ้มค่าและราคาขาย พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขาย แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และ กลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อความคุ้มค่าและราคาขายมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ ในทุกหัวข้ออย่างเดียว เห็นด้วยว่ามีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับราคา มีราคาถูกกว่าเมื่อเทียบกับร้านข้าวแกง/ร้านอาหารตามสั่ง และแต่ละอย่างมีราคากันโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างในหัวข้ออย่างระหว่างกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาหัวข้อ สถานที่วางแผนขาย พบว่ากลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่วางแผนขาย แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และ กลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อสถานที่วางแผนขายมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายหัวข้ออยู่พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,000 บาทขึ้นไปเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,000-20,000 บาทว่าปัจจุบันข้าวกล่องแซ่บเป็นที่นิยมมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,000-20,000 บาท แต่ยังคงพบอีกว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ที่ว่า ข้าวกล่องแซ่บเป็นเครื่องสำอางทางโทรศัพท์ และทางอินเตอร์เน็ต โดยที่กล่าวมา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาหัวข้อ การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติที่ดีหัวข้อการส่งเสริมการขายการประชาสัมพันธ์ แตกต่างจากกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และ กลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีหัวข้อการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายหัวข้ออยู่พบว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ว่า ควรมีการบริการส่งอาหารถึงบ้านจะช่วยเพิ่มความสะดวก และควรมีการลดราคาหรือการให้ของแถมเพิ่มเติมเพื่อดึงดูดลูกค้า และอาจชี้ให้บาร์บีโกร์ด โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทเห็นด้วยมากกว่า

กลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ว่าครัวมีการจัดรายการโดยให้ส่วนลดราคาพิเศษแก่ลูกค้าที่ซื้อเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 พบร่วมมีความแตกต่างของตัวแปรด้านลักษณะที่อยู่อาศัย กับทัศนคติต่อข้าวกล่องแพะเย็นในร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคได้แก่ ด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ ในหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า มีค่า $p < 0.05$ จึงสรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ ในหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทัศนคติต้าน แนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ พบร่วม กลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ มีทัศนคติที่ดีต้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อแตกต่างจาก กลุ่มผู้อาศัยคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แม่น้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต้านแนวโน้มพฤติกรรมซื้อ มากกว่ากลุ่มผู้อาศัยบ้านพักคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แม่น้ำ

เมื่อพิจารณาทัศนคติในหัวข้อ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า พบร่วม กลุ่มผู้อาศัยบ้านเดี่ยว และกลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ มีทัศนคติที่ดีต้านคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า แตกต่างจากกลุ่มผู้อาศัยหอพักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มผู้อาศัยบ้านเดี่ยว และกลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต้านความน่าเชื่อถือของสินค้า มากกว่ากลุ่มผู้อาศัยหอพัก และยังพบว่า กลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ มีทัศนคติที่ดีต้านคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้าแตกต่างจาก กลุ่มผู้อาศัยคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แม่น้ำ และ กลุ่มผู้อาศัยทาวน์เฮาส์ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้ออย่อบร่วม กลุ่มผู้อาศัยบ้านเดี่ยว และกลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ เห็นได้ชัดมากกว่ากลุ่มผู้อาศัยหอพัก และกลุ่มผู้อาศัยคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แม่น้ำ ในหัวข้ออยู่อยู่ที่ว่า ปัจจุบันข้าวกล่องแพะเย็นมีรสชาติดี มีความปลอดภัย สะอาด ถูกสุขอนามัย อย่างไรก็ตามพบว่า กลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ เห็นได้ชัดมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทุกกลุ่มว่า ข้าวกล่องแพะเย็นมีประโยชน์ต่อร่างกาย และเห็นด้วยมากกว่ากลุ่ม ผู้อาศัยหอพัก และกลุ่มผู้อาศัยคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แม่น้ำ ที่ว่ามีปริมาณส่วนผสมเนื้อสัตว์พอเพียงต่อร่างกาย และพบว่ากลุ่ม

ผู้อาศัยทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มผู้อาศัย
หอพักว่า ปัจจุบันมีส่วนผสมของเนื้อผ้าที่พอเพียงต่อร่างกาย และเข่นกันกับกลุ่มผู้อาศัยบ้านพักที่
หน่วยงานจัดหาให้/อื่นๆ ก็ยังเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มผู้อาศัยคอนโดมิเนียม/คอร์ท/แมนชั่น โดย
ทั้งหมดที่กล่าวมามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลของทัศนคติและแบ่ง Segmentation แต่ละด้าน ตาม
องค์ประกอบของทัศนคติเพื่อระบุกลุ่มลูกค้าข้างกล่องแข็งในร้านสะดวกซื้อในเขต
กรุงเทพมหานคร จากด้านและข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญได้ดังรูปภาพ

ภาพที่ 5.1

สรุปผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะประชากรศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยทัศนคติ	ด้านความรู้		ด้านแนวโน้ม		สินค้า	ราคา	สถานที่	ประชาสัมพันธ์
		ความเข้าใจ	ความรู้สึก	เกิด	พฤติกรรมซื้อ				
ต่ากว่า 20 ปี	3.83 76			3.96 76	4.00 76	3.78 76	3.88 76	4.07 76	
21 - 30 ปี	3.68 205	😊 BEST BUY		3.74 205	3.80 205	3.51 205	3.61 205		3.88 205
31 - 40 ปี	3.70 75			3.76 75	3.90 75	3.70 75	3.44 75		3.78 75
41 ปีขึ้นไป	3.80 44			3.89 44	4.05 44	3.77 44	3.67 44		3.87 44
นักเรียน / นักศึกษา	3.82 96			3.95 96	3.96 96	3.77 96	3.90 96		4.12 96
พนักงาน / แม่บ้าน	3.79 46			3.92 46	4.05 46	3.78 46	3.70 46		3.97 46
ชาวอาชีว / พนักงานธุรกิจ	3.90 29	😊		4.04 29	4.10 29	4.06 29	4.01 29		3.95 29
พนักงาน / ลูกจ้างบริษัทเอกชน	3.65 198	😊 BEST BUY		3.66 198	3.79 198	3.46 198	3.44 198		3.77 198
ถือกจนสวนดوار / ค้ายา / อื่น ๆ	3.69 31			3.78 31	3.86 31	3.61 31	3.59 31		3.90 31
หอพัก	3.65 138	😊 BEST BUY	4.266 138	3.31 138	3.69 138	3.76 138	3.49 138	3.52 138	3.82 138
คอนโดมิเนียม / คอร์ท / แมนชั่น	3.69 85	4.268 85	😊 85	3.26 85	3.79 85	3.85 85	3.65 85	3.59 85	3.93 85
ทาวน์เฮาส์	3.75 61	4.37 61	3.32 61	3.83 61	3.94 61	3.63 61	3.67 61		3.90 61
บ้านเดี่ยว	3.81 91	😊 91	4.39 91	3.38 91	3.89 91	3.98 91	3.762 91	3.76 91	3.95 91
บ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้ / อื่น ๆ	3.90 25	😊 25	4.37 25	3.42 25	4.04 25	4.25 25	3.760 25	3.85 25	4.01 25
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.85 130	😊 130	4.38 130	3.38 130	3.98 130	4.04 130	3.85 130	3.87 130	4.06 130
10,001-20,000 บาท	3.62 152	😊 152	4.23 152	3.26 152	3.67 152	3.77 152	3.48 152	3.47 152	3.80 152
20,001 บาทขึ้นไป	3.72 118		4.36 118	3.35 118	3.76 118	3.87 118	3.57 118	3.58 118	3.84 118

จากภาพที่ 5.1 สรุปได้ว่า ปัจจุบันกลุ่มผู้บริโภคข้าวกล่องแข็งในร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ กลุ่มผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี หรือผู้ที่มีอาชีพเป็นพนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน หรือผู้ที่อาศัยอยู่ตามหอพักเป็นส่วนใหญ่ และหรือผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,001 บาท แต่กลับพบว่าทั้งหมดที่กล่าวมา มีระดับทัศนคติที่ดีแต่น้อยกว่า กลุ่มอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน

และยังพบว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีศักยภาพในการทำธุรกิจเพิ่มเติมคือ กลุ่มผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี หรือผู้ที่ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือผู้ที่อาศัยอยู่ตามบ้านพักที่หน่วยงานจัดหาให้ (บ้านพักสวัสดิการ) หรือผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมเฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน และ ลักษณะที่อยู่อาศัย จำแนกตามองค์ประกอบของทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก แนวโน้มเกิดพฤติกรรม ชี้croft และหัวข้อรายละเอียดของแนวโน้มเกิดพฤติกรรมชี้croft ซึ่งประกอบไปด้วย หัวข้อเกี่ยวกับ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่ท่องเที่ยวท่องเที่ยว และการส่งเสริมการขยายการประชาสัมพันธ์ สรุปได้ว่า

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้าน เพศ พบร่วมกับความแตกต่างด้านทัศนคติข้าวกล่องแข็งที่ขายในร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพฯ สอดคล้องกับการศึกษาของ อนวัฒน์ ตรีโพลา (2547) ที่ว่าพฤติกรรมการซื้ออาหารพร้อมบริโภคของข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ไม่มีความแตกต่างด้านเพศ และ สอดคล้องกับการศึกษาของ วันชัย อรัญญอมิกุล (2546) ที่ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคอาหารประเภทบริการจัดส่งถึงที่โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ฉบับนี้จากการวิจัยอาจอธิบายได้ว่า แนวโน้มในเรื่องความแตกต่างด้านเพศจะลดน้อยลง กล่าวคือต่างจากอดีตที่หากเป็นเรื่องการทำอาหารเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน อาจเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายหญิง แต่ในปัจจุบันทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่ใช่สถานะใด ต้องช่วยทำงานนอกบ้านเพื่อเพิ่มรายได้ ดังนั้นการประกอบอาหารรับประทานของครอบครัวหรือผู้ที่อยู่ด้วยกัน จึงต้องเปลี่ยนไปจากเดิมที่ต้องเข้าครัวประกอบอาหารด้วยอาหารสดทุกอย่าง เป็นการเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีโอกาสในการแสดงความสามารถรู้อย่างเท่าเทียมกัน มีการรับรู้และความเข้าใจในอาหารแปลงใหม่ที่ง่าย สะดวกในการทำ เช่น ข้าวกล่องแข็ง จึงเกิด

ความรู้สึกที่ดีต่อข้าวกล่องแข็งไม่แตกต่างกัน เพราะสามารถตอบสนองความต้องการในเรื่องความสะดวกรวดเร็วได้ ด้วยเหตุนี้เพศชายและเพศหญิงจึงมีทัศนคติที่ดีต่อข้าวกล่องแข็งไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านอายุ พบร่วมมีความแตกต่างในด้านแนวโน้มพฤติกรรมซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วันชัย อรัญญอมิกุล (2546) ที่ว่าผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคอาหารประเภทบริการจัดส่งถึงที่โดยรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรรณนา สดุดีชีวิต (2550) ที่ว่า อายุที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติด้านส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์การส่งอาหารออกสถานที่ของร้านแมคโดนัลด์ในเขต กทม. แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2538) อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนที่แตกต่างในเรื่องความคิดและพฤติกรรม เนื่องมาจากประสบการณ์สั่งซื้ออาหารของบุคคลที่อายุมากขึ้น ยอมมากกว่าบุคคลที่อายุน้อย ซึ่งมีผลต่อความคิดและทัศนคติในการตัดสินใจบริโภค

ฉะนั้นจึงอาจจะอธิบายได้ว่า ปัจจุบันผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ยังมีความแตกต่างกันในด้านค่านิยม จึงมีแนวโน้มพฤติกรรมต่างกันเกี่ยวกับการบริโภคอาหารข้าวกล่องแข็งนี้ โดยคนที่อายุน้อยกว่าหรือคนรุ่นใหม่ที่อายุต่ำกว่า 20 ปี จะมีค่านิยมและพฤติกรรมที่มีการปรับตัวได้ดีกว่าคนอายุมากกว่า เพราะอาหารข้าวกล่องแข็งเป็นลักษณะการบริโภคแบบใหม่ที่เพิ่งมีในประเทศไทยช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา ดังนั้นคนที่อายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ ยังคงมีค่านิยม หรือประสบการณ์ด้านการบริโภคอาหารว่าต้องเป็นอาหารที่ปูรุสกใหม่ ไม่ค้างคืน จึงจะเป็นอาหารที่ดี มีประโยชน์ต่อร่างกาย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านสถานภาพ พบร่วมมีความแตกต่างต่อทัศนคติข้าวกล่องแข็งที่ขยายในร้านสะดวกซื้อในเขตกรุงเทพฯ สอดคล้องกับการศึกษาของนันทนา เจริญพิบูล(2546) พบร่วม สถานภาพที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่ออาหารกล่องสำเร็จรูปแข็งไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วันชัย อรัญญอมิกุล(2546) ที่ว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคอาหารประเภทบริการจัดส่งถึงที่โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ฉะนั้นจึงอาจอธิบายได้ว่า สถานภาพของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ไม่ได้มีผลต่อทัศนคติการบริโภคข้าวกล่องแข็งนี้ เนื่องจากอาหารถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ ไม่ว่าบุคคลจะมีสถานภาพใด เมื่อก็ต้องการบริโภคอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกาย

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านระดับการศึกษาสูงสุด พบร่วมมีทัศนคติต่อข้าวกล่องแข็งไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานศึกษาของ สถาบัณ สายรุ้งและคณะ (2548) ที่ว่าความแตกต่างด้านการศึกษาไม่ส่งผลต่อทัศนคติด้านการบริโภคอาหารแข็งแข็งพวนทะเล และ

สอดคล้องกับ เสรี วงศ์มนษา (2542) ผู้บริโภคยุคใหม่จะได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น เป็นผู้บริโภคที่มีการศึกษาดี ซึ่งเป็นเรื่องการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียน จากทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร และสื่อด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับอินเตอร์เน็ต จากผลการสำรวจของ Media Index ในเดือนมิถุนายน 2552 พบว่า ผู้ใช้อินเตอร์เน็ต กว่า 69% ใช้อินเตอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลแรกในการค้นหาข้อมูล โดยเพิ่มขึ้นจาก 61% ของเดือนมิถุนายน 2551 (ดันแคน พูลชอบ, 2552) อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีการศึกษาน้อยจะมีความภักดีต่อตราสินค้าสูง มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่กลับมีความภักดีต่อตราสินค้าต่ำเมื่อมีการศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการศึกษาสูงก็ยิ่งสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้านั้นได้ดี (เสรี วงศ์มนษา, 2542) ดังนั้นนักการตลาดต้องเกาะติดและเจาะเข้าไปในชุมชนออนไลน์ ที่มีกลุ่มเป้าหมายของตนเองอยู่ให้จงได้ (พรวนี ชัยกุล, 2552) ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นสอดรับกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค 5 ขั้นในขั้นที่ 2 คือ การค้นหาข้อมูล กล่าวคือเมื่อผู้บริโภครับรู้ปัญหา นั่นคือ เกิดความต้องการในขั้นแรก และจะค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ คือ 1)แหล่งข้อมูลได้แก่ ครอบครัว เพื่อน คนรู้จัก 2)แหล่งการค้า ได้แก่ สื่อโฆษณา พนักงานขาย งานของนักการตลาด ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในขั้นนี้ คือ พยายามจัดข้อข่าวสารให้ผ่านแหล่งการค้า และ แหล่งบุคคลให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ., 2541, การบริหารการตลาดยุคใหม่)

ฉะนั้นจากการวิจัยอาจขอริบawayเพิ่มเติมได้ว่าปัจจุบันข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้บริโภคต้องการ ล้วนมีอยู่อย่างมหาศาลและเกือบครบถ้วนในระบบอินเตอร์เน็ต ฉะนั้นเพียงผู้บริโภคต้องการข้อมูลประเภทใดเกี่ยวกับสินค้าใด ก็เป็นการง่ายที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาอาจเป็นปัจจัยที่พัฒนากระบวนการคิดของบุคคล แต่สำหรับด้านการค้นหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจบริโภคข่าวกอล่องแซ่บเงิน ไม่ว่าบุคคลที่มีการศึกษาระดับใดก็รับรู้ค่อนข้างไม่แตกต่างกัน หาข้อมูลเพื่อการบริโภคสินค้าเหล่านั้นได้เพียงปลายนิ้วจาก Search Engine ในระบบอินเตอร์เน็ต จากเหตุนี้ผู้ประกอบการควรยิ่งต้องพิจารณาในการดำเนินธุรกิจให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากระบบอินเตอร์เน็ตจะเป็นแหล่งศึกษาและค้นหาข้อมูล ความรู้ทั้งในด้านบวกและลบต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้า โดยจะมีผู้ที่เคยมีประสบการณ์มาเล่าสู่กันฟัง (Word of mouth) ทำให้มีการขยายการรับรู้ออกไปได้มากและรวดเร็ว ยิ่งผู้บริโภคยุคใหม่สนใจข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ประกอบกับผู้บริโภคเมืองว่างน้อยลง ดังนั้นผู้ประกอบการควรทำการตลาดในลักษณะที่เปิดเผยความจริงด้านสินค้ามากขึ้นเช่นกัน โดยอาจใช้สื่ออินเตอร์เน็ตในการเผยแพร่สินค้า

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านอาชีพ พบร่วมกับความแตกต่างทัศนคติด้านแนวโน้ม เกิดพฤติกรรมซึ่งโดยมีความแตกต่างในทุกข้อคือ คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่จำหน่าย และ การส่งเสริมการขยายการประชาสัมพันธ์ สองคล้องกับ การศึกษาของ จันทima ลิ้มพิพัฒนกุล (2550) ที่ว่าผู้บริโภคที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อความพึง พอกใจโดยรวมเรื่องการใช้บริการศูนย์อาหารโลตัส แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วันชัย อรัญญาณิกุล (2546) ที่ว่าผู้บริโภคที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคอาหารประเภท บริการจัดส่งถึงที่โดยรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรรณนา สุดดีชีวิต (2550) ที่ว่าอาชีพที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้บริการต่อการส่งอาหารออกสถานที่ของร้าน เมคโดนัลด์ (McDelivery) ในเขตกรุงเทพมหานครในด้านมูลค่าที่สั่งต่อครั้งแตกต่างกัน และ สอดคล้องกับคำกล่าวของ อนุวัฒน์ โค้วาศาสย (2552) ว่าพฤติกรรมของแฟมนคลับ Ready to Eat นั้นแตกต่างกันไปตามช่องทางจำหน่าย เช่น หากเป็นชูเบอร์มาร์เก็ต ไซเบอร์มาร์เก็ต ส่วนใหญ่จะ เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน ซึ่งไปเก็บในตู้เย็นให้ลูก ๆ หรือวับประทานกันเป็นครอบครัว เพราะมีเวลาไม่มีอย แต่หากเป็นค่อนวีเนียนสโตร์จะรับประทานเดียวันนี้เลย ซึ่งเมื่อทิ้งแล้วทันทีหรือซ่างกลางคืน เพราะ เป็นช่องทางเดียวที่ยังเปิดบริการอยู่ หรือซ่างเง่งเด่นด่วน

ฉะนั้นจากการวิจัยอาจอธิบายได้ว่า อาชีพที่แตกต่างกันอาจหมายถึงการมีรายได้ ที่แตกต่างกันด้วย จากผลการวิจัยจะเห็นว่า อาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประชากรมากที่สุดในงานวิจัยนี้ และอนุมานได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป ถึงแม่จะมีทัศนคติที่ดี และก็มีความต่างกันกับอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พ่อค้า อื่น ๆ ไม่มากนัก แต่เมื่อ เทียบกับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ คือ นักเรียน/นักศึกษา พ่อบ้าน/แม่บ้าน ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กลับพบว่ามีความแตกต่างค่อนข้างมากอย่างมีนัยสำคัญ ฉะนั้น อาจเป็นไปได้ว่าปัจจุบันทัศนคติ ต่อชีวกล่องแข็งเย็นในร้านสะดวกซื้อจากกลุ่มของผู้ที่มีอาชีพที่มีรายได้สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ อาจ ยังมีความต้องการคาดหวังลึก ๆ อย่างโดยย่างหนึ่งจากชีวกล่องแข็งเย็นในร้านสะดวกซื้อ ซึ่งเป็น เรื่องที่ผู้ประกอบการต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อค้นหาความคิดซ่อนเร้น (Black box) เหล่านี้ และผลิตสินค้าให้สนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่มีอาชีพกลุ่มนี้ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ตั้งชื่อสังเกตไว้ในหัวข้อถัดไป คือความแตกต่างด้านรายได้

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้าน รายได้พบว่ามีความแตกต่างของทัศนคติทุกด้านคือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวกล่องแข็งเย็น ด้านความรู้สึกที่มีต่อชีวกล่องแข็งเย็น ด้าน แนวโน้มเกิดพฤติกรรมซึ่งโดย คุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ความคุ้มค่าและราคาขาย สถานที่วางจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการขยายการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา

ของ สุวรรณฯ งานวุฒิกุล (2549) ที่ว่าผู้บริโภคอาหารสำเร็จรูปแห่งประเทศไทยข้าวกล่องยังห้ออีซีโกที่มีรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ Eftimia Tsakiridou, Konstadinos Mattass, Zoi Mpletsha: Consumers' Willingness To Pay for Value-Added Food Product ที่ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้สูงจะมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสำหรับสินค้าที่มีความปลอดภัยที่สูงขึ้น

ฉบับนี้จึงอาจอธิบายได้ว่า รายได้ มีผลต่อทัศนคติการบริโภคข้าวกล่องแห่งเย็นในร้านสะดวกซื้อ เนื่องจากปัจจุบันราคาข้าวกล่องแห่งเย็นในร้านสะดวกซื้อเป็นการตั้งราคาสำหรับกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการร้านสะดวกซื้อซึ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้ระดับไม่สูงมากจนถึงรายได้ปานกลาง (ในงานวิจัยนี้กลุ่มที่มีรายได้ไม่สูงคือ 10,000 บาทลงไป และปานกลางคือตั้งแต่ 10,000-20,000 บาท) ฉบับนี้ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าอยู่ต้องคาดหวังด้านคุณภาพสินค้าเมื่อเปรียบเทียบกับราคามากกว่า โดยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ผู้มีรายได้สูงที่ซื้อหรือเคยซื้อแล้วกล่องแห่งเย็นในร้านสะดวกซื้ออาจจะมีทัศนคติซึ่งเกิดจากประสบการณ์ของตนตามสถานะในสังคมว่า สินค้าข้าวกล่องแห่งเย็นที่วางจำหน่ายในร้านสะดวกซื้อไม่มีความมีราคาแพงแต่ต้องมีคุณภาพที่เหมาะสมกับราคา ซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบจากประสบการณ์ของตนว่า ในร้านอาหารชั้นนำ เช่น กัตตาครา โรงแรม หรือร้านอาหารที่มีการตกแต่งร้านที่สวยงาม สามารถขายอาหารที่มีราคาแพงได้ เพราะน่าจะมีคุณภาพดี เพราะมีองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การตกแต่งร้านที่ดูดี ดูมีคุณภาพ จึงน่าจะใช้วัสดุดีในการปรุงอาหารที่มีคุณภาพที่ดีด้วย แต่หากเป็นการซื้ออาหารในร้านสะดวกซื้อ จึงอาจมองว่าจะมีคุณภาพและความน่าเชื่อถือน้อยกว่าในสายตาของผู้บริโภคกลุ่มนี้ จึงไม่มีความมีราคาแพงแต่หากมีราคาแพงก็ควรมีคุณภาพและน่าเชื่อถือมากกว่านี้ เนื่องจาก องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในร้านสะดวกซื้อแตกต่างจากร้านอาหารชั้นนำอื่น ๆ ที่ตนเองเคยมีประสบการณ์มาก่อน อาจด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ความแตกต่างด้านทัศนคติแนวโน้มพฤติกรรมของผู้มีรายได้ต่างกว่า 10,000 บาทซึ่งมีทัศนคติที่ดีกว่า จึงมีความแตกต่างกับผู้มีรายได้สูงกว่าค่อนข้างมาก และอาจสัมพันธ์กับความแตกต่างด้านอาชีพด้วยก็เป็นได้

เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านลักษณะที่อยู่อาศัย พบร่วมกัน ว่า มีทัศนคติที่แตกต่างกันด้านแนวโน้มเกิดพฤติกรรมซื้อ ในหัวข้อคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า ใน 4-5 ปีที่ผ่านมาพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไป ครอบครัวเล็กลง แต่มีเวลานครอบครัวที่มากขึ้น และครอบครัวรุ่นใหม่มักให้ความสำคัญในการให้เวลามากกว่าการทำครัว สังเกตได้ว่า คนใดๆ ก็ตามที่มีเวลาให้ครอบครัวมากกว่าเดิมจะมีความต้องการที่จะให้เวลาในการทำอาหารมากขึ้น ทำให้อาหารที่ใช้ทำด้วยระบบความร้อนไม่ว่าจะเป็นอบหรือไมโครเวฟได้รับความนิยมมากขึ้น (สุพัฒน์ ศรีอนันดร์, 2552) และ

สอดคล้องกับ คำกล่าวที่ว่า จากการขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประเภทคอนโดมิเนียมผู้พักอาศัยในคอนโดส่วนใหญ่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการทำกับข้าว หรือถ้ามีความสะดวกก็ไม่เหมือนกับการพักอาศัยอยู่ตามทาวน์เฮาส์ หรือบ้านเดี่ยว ขณะที่ผู้บริโภคเองก็เริ่มมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในทางบวกกับอาหารพร้อมรับประทานมากขึ้นทั้งในและของตัวผลิตภัณฑ์และราคา

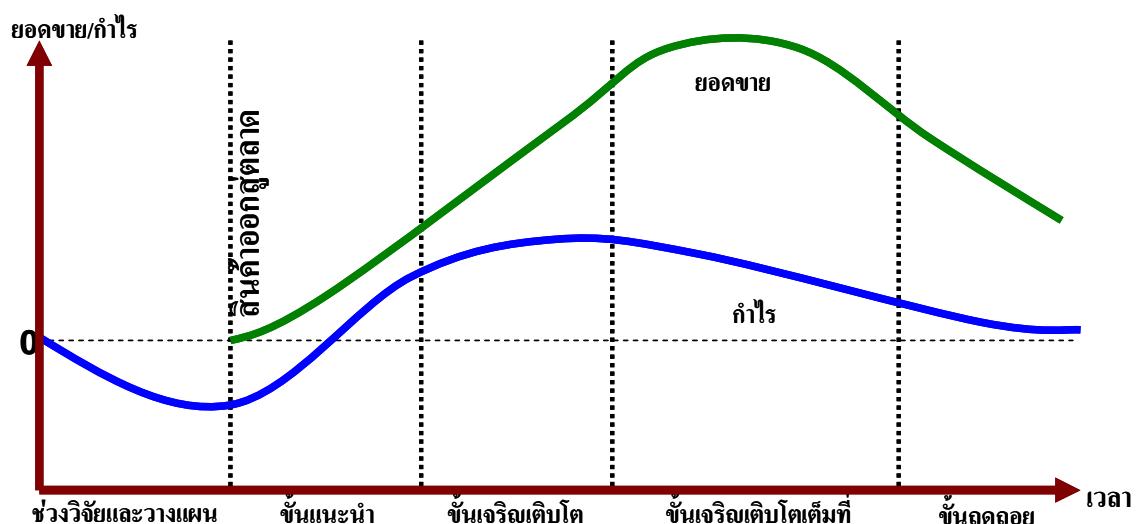
(ภากรณ์ ทิวเจริญ, 2552) สอดคล้องกับ ปรมะ สะเตวน (2545) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง อาชีพ รายได้ เศื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว ทำให้คนมีวัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความคิด ค่านิยม และความสนใจที่แตกต่างกัน

ฉะนั้นจึงอาจอธิบายได้ว่า ด้วยสภาพทางที่อยู่อาศัยต่างกัน จึงมีความคาดหวัง ต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อาศัยหอพัก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนสูงสุดกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ กลับพบว่ามีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีน้อยกว่ากลุ่มผู้อาศัยในสถานที่อื่น ๆ ที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูง กว่า จากเหตุนี้อาจกล่าวได้ว่าผู้บริโภคกลุ่มหอพักอาจยังมีความคาดหวังอื่น ๆ อีกที่ผู้ประกอบการ ต้องพิจารณาคือด้านเรื่อง รสชาติ ความปลอดภัย สะอาด ถูกสุขอนามัย ส่วนผสมของเนื้อสัตว์ และผัก โดยผู้ประกอบการต้องทำการพัฒนาสินค้าโดยทำการศึกษาเพิ่มเติมว่า กลุ่มผู้อาศัยหอพัก ต้องการให้พัฒนาคุณภาพในแนวทางใด โดยไม่กระทบกับราคาสินค้า

ข้อเสนอแนะ

จากทฤษฎีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Product Life Cycle: PLC) ซึ่งมี 4 ขั้นตอนคือ 1. ขั้นแนะนำ (Introduction Stage) 2. ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) 3. ขั้นเจริญเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) 4. ขั้นลดด้อย (Decline Stage)

ภาพที่ 5.2
วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Product Life Cycle: PLC)

ปัจจุบันสินค้าข้าวกล่อง เช่น ในร้านสะดวกซื้อ อยู่ในช่วงขั้นเจริญเติบโต เนื่องจากผู้ซื้อเริ่มรู้จักผลิตภัณฑ์และประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น ยอดขายเพิ่มมากขึ้น ผู้เข้าตลาดและคู่แข่งเริ่มมีมากขึ้นอาทิเช่น ซี.พี. พ拉นทดเล S&P จึงทำให้ผู้ประกอบการแต่ละรายต้องสร้าง Brand และปรับปรุงคุณภาพและรูปแบบสินค้ามากขึ้น

จากข้อมูลวิจัยมีผู้บริโภคอยู่ 4 กลุ่ม ซึ่งมีลักษณะตามภาพที่ 5.3

ภาพที่ 5.3

สรุปทัศนคติผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ทัศนคติ	ลักษณะประชากรศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยทัศนคติ	ด้านความรู้	ด้านความรู้สึก	ด้านแนวโน้ม		ราคานี้	สถานที่	ประชาสัมพันธ์
					เกิด	พฤติกรรมซื้อ			
ทัศนคติตجسسทางการค้าอย่างไร	21 - 30 ปี	😊 BEST BUY 3.68 205			😊 3.74 205	😊 3.80 205	😊 3.51 205	3.61 205	3.88 205
	10,001-20,000 บาท	😊 BEST BUY 3.62 152	😊 4.23 152	😊 3.26 152	😊 3.67 152	😊 3.77 152	😊 3.48 152	3.47 152	3.80 152
	พนักงาน / ลูกจ้างบริษัทเอกชน	😊 BEST BUY 3.65 198			😊 3.66 198	😊 3.79 198	😊 3.46 198	3.44 198	3.77 198
	หอพัก	😊 BEST BUY 3.65 138	😊 4.27 138	3.31 138	😊 3.69 138	😊 3.76 138	😊 3.49 138	3.52 138	3.82 138

จากภาพ 5.3 มี 4 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มอายุ 21-30 ปี ซึ่งมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริโภคใหญ่ที่สุด จึงกำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก ดังนั้นนักการตลาดต้องทำการเสนอสินค้าที่มีคุณภาพ โดยการใช้ข้อมูลจากการวิจัย ซึ่งพบว่ามีสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการให้ผู้ผลิตปรับปรุงหรือพัฒนาคือ 1)เพิ่มเมนูอาหารให้มีความหลากหลาย อาทิ เมนูตามเทศกาล หรือฤดูกาล เมนูที่เป็นอาหารประเภทพื้นเมืองเช่น ลาบ ก้อย หรือมีการสลับเมนูในแต่ละช่วงเวลา เนื่องจากปัจจุบันเมนูข้าวกล่องแข่งเย็นในร้านสะดวกซื้อยังมีน้อยเพียงไม่กี่เมนู ซึ่งต่างจากข้าวแกงหรือร้านอาหารตามสั่ง ที่มีเมนูให้เลือกมากกว่า 2) พัฒนารสชาติของข้าวกล่องแข่งเย็นให้อร่อยยิ่งขึ้น ซึ่งจากคำแนะนำของลูกค้าที่พูดจากร้านอาหารยังจัดเก็บไว้ ส่วนใหญ่ต้องการให้ปรับปรุงรสชาติให้มีความเข้มข้นมากขึ้น เพราะปัจจุบันรสชาติอาหารยังจัดเก็บไว้ และบางครั้งมีรสชาติไม่สม่ำเสมอ 3) พัฒนาคุณภาพและปริมาณให้มีความเหมาะสมกับราคา และตั้งราคาที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับร้านข้าวแกง/อาหารตามสั่ง เนื่องจากผู้บริโภคยังรู้สึกว่าราคาแพงเกินไปและมีปริมาณของข้าวและส่วนผสมเนื้อสัตว์น้อยเกินไป

กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน เนื่องจากมีขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นอันดับสอง จึงกำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายรอง ดังนั้นนักการตลาดต้องทำการตลาดโดยการสร้างแรงจูงใจโดยส่งเสริมการขายผ่านร้านค้าเพื่อกระตุ้นการตัดสินใจซื้อ เช่นการจัดรายการโดยการใช้คูปองแลกซื้อหรือการสะสมแต้ม การจัดรายการร่วมกับผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 คือกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำครอบครัว 10,001-20,000 บาท จากผลการวิจัยพบว่าเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีน้อยกว่ากลุ่มรายได้สูงเนื่องจากมีความคาดหวังบางอย่างเกี่ยวกับสินค้า (Black box) ในด้านคุณภาพและความน่าเชื่อถือของสินค้า ดังนั้นนักการตลาดต้องทำการตลาดโดยสร้างลักษณะเด่นของข้าวกล่อง เช่นมีลักษณะเด่นอย่างไรบ้าง และข้าวกล่อง เช่นนี้ให้ประโภคนรู้สึกค้าบ้าง อาทิ เช่น ข้าวกล่อง เช่นนี้มีสารติดเชื้อ และมีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เดียวกับอาหารปลูกสุกใหม่ เป็นต้น กับการพิสูจน์ให้ได้ว่าข้าวกล่อง เช่นนี้มีคุณภาพและเหมาะสมกับราคางานเดียว ด้านราคามีความน่าเชื่อถือ แต่ต้องปรับให้มีลักษณะเพิ่มมูลค่าของเงินที่ซื้อครั้งต่อไป (โดยการสะสมแต้ม) ทั้งนี้ในขั้นการเติบโตนี้ไม่แนะนำให้ลดราคาสินค้าเพื่อกратตุนยอดขายเด็ดขาด เพราะขันนี้มีค่า เช่น และการแข่งขันในตลาดสูง ซึ่งถึงแม้ว่าจะได้ผลในช่วงแรก แต่ก็จะเป็นการสร้างการรับรู้ใหม่ (ที่นักการตลาดไม่ต้องการ) ว่า "สินค้าขายราคากลุ่กกว่าราคากปกติได้" และจะส่งผลให้เกิดการขายได้ยากยิ่งขึ้นหรือขายไม่ได้เลยเมื่อหมดช่วงจัดรายการ โดยลูกค้าอาจเปลี่ยนไปซื้อสินค้าของคู่แข่งแทนเพื่อลลิกเลี่ยงความรู้สึกผิดต่อตนเอง (เพราะผู้บริโภครู้สึกว่าสินค้าขึ้นราคากลุ่มและไม่ยกเว้นของแพง ซึ่งในความเป็นจริงคือการปรับเป็นราคากปกติเนื่องจากหมุดรายการ) และจะกลับมาซื้อใหม่เมื่อสินค้าปรับลดราคาเพื่อจัดรายการอีกครั้ง

กลุ่มที่ 4 คือกลุ่มผู้บริโภคที่อาศัยตามหอพัก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ที่อยู่อาศัยไม่มีพื้นที่ในการปูน้ำหาร ดังนั้นนักการตลาดควรใช้กลยุทธ์ด้านบรรจุภัณฑ์ ที่สามารถปักป้ายสินค้าได้และมีขนาดและรูปแบบที่เหมาะสม สำหรับการเก็บในตู้เย็น เนื่องจากผลกระทบจากการวิจัยพบว่าผู้บริโภคบางรายต้องการให้สินค้ามีความสดใหม่กว่านี้ และสามารถมีอายุการจัดเก็บเพิ่มขึ้น 2 วัน เป็นต้น

สำหรับการวัดผลความสำเร็จของกลยุทธ์ที่กล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยแนะนำให้ใช้วิธีการวัดคะแนนสนับสนุนสูง เนื่องด้วยองค์กรจำเป็นต้องทราบลูกค้าที่เป็นผู้สนับสนุนธุรกิจ ทั้งนี้ในการสำรวจหาผู้สนับสนุน องค์กรอาจทำได้โดยครั้งเดียวจากคำถามมีเพียงคำถามเดียวที่ถูกกลุ่มตัวอย่างคือ "มีแนวโน้มที่คุณจะแนะนำสินค้าของบริษัทให้แก่เพื่อนหรือผู้ร่วมงานของคุณมากน้อยเพียงใด ?" ซึ่งเป็นเรื่องไม่ยุ่งยากซับซ้อน และง่ายต่อการวิเคราะห์ (Frederick F. Reichheld, 2548) และจากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างลูกค้า ในรูปของคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 10 ให้แบ่งลูกค้าออกเป็นกลุ่ม "ผู้สนับสนุน" (ที่ให้คะแนน 9-10 คือมีแนวโน้มสูงสุดที่จะแนะนำ) กลุ่มที่ "พอใจ" (ให้คะแนน 7-8) และ กลุ่ม "ผู้ต่อต้าน" (ให้คะแนน 0-6 คือมีแนวโน้มที่จะไม่แนะนำสูงมาก) แล้วหักเบอร์เซ็นต์ของผู้ต่อต้านออกจากเบอร์เซ็นต์ของผู้สนับสนุน ทั้งนี้บริษัท หรือธุรกิจที่

ได้รับความจงรักภักดีในระดับโลกนั้น มีคะแนนผู้สนับสนุนสูงถึง 75% ไปจนถึงสูงกว่า 80% (Frederick F. Reichheld, 2548)

อย่างไรก็ตามบริษัทต้องประเมินให้ได้ว่าจะสามารถเบรียบเที่ยบ คะแนนผู้สนับสนุนแต่ละสาขา แต่ละโซน หรือแต่ละเขต เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของแต่ละกลุ่ม และสามารถเผยแพร่ไว้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดจากกลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุดไปจนทั่วทั้งองค์กร และควรจะใช้การสำรวจนี้กับลูกค้าของคู่แข่งด้วย เพื่อจะดูว่าจะสามารถเพิ่มคะแนนสนับสนุนสูงให้ถึง 75-80% ได้อย่างไร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำการวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อข้าวกล่องแข็งเย็นในร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) ให้มากขึ้นกว่านี้ เพื่อดูว่าตัวแปรใดน่าจะมีอิทธิพลกับการตัดสินใจซื้อนอกจากปัจจัยที่เป็นสิ่งกระตุ้นภายในทางด้านทัศนคติ โดยอาจจะมีการศึกษาวิถีการใช้ชีวิตรูปแบบการดำรงชีวิต เพราะปัจจุบันผู้บริโภค มีความคิด และการใช้ชีวิตในรูปแบบของตนเองมากขึ้น

2. ควรมีการขยายพื้นที่ในการทำการวิจัย เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น เพราะปัจจุบันนี้ความเจริญของส่วนภูมิภาคอื่นๆ ได้มีการพัฒนารูปแบบการใช้ชีวิตที่คล้ายๆ กับพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร แต่ยังคงอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะในหัวเมืองใหญ่ ของแต่ละจังหวัด เพื่อที่จะสามารถทำให้ผู้ประกอบการนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนที่ถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น

3. ศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อข้าวกล่องแข็งเย็นของธุรกิจร้านค้าปลีกในรูปแบบอื่นๆ เช่นห้างสรรพสินค้า (Department Store) ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) ดิสเคนต์ สโตร์ (Discount Store) เนื่องจากปัจจุบันประเภทของร้านค้าปลีกได้ขยายออกเป็นหลายรูปแบบ หลากหลายขนาด เพื่อนำผลมาศึกษาเบรียบเที่ยบเพื่อทราบถึงระดับทัศนคติแต่ละประเภทของร้านค้าปลีก เพื่อทราบถึงแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อในอนาคต และเป็นข้อมูลในการวางแผนการตลาดในอนาคต

4. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือใช้บริการกับร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) เท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาโดยใช้วิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยการ

สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการสร้างการยอมรับสินค้าข้าวกล่องแซ่บเย็น จากฝ่ายหรือแผนกต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของธุรกิจ ประเภทนี้ให้มากยิ่งขึ้น